

Moudrá láska

ZPÁTKY OD PŘÍJEMNÉHO KE SPRÁVNÉMU

Konečně je to tady – Annin svatební den! Den, o kterém snila a který plánovala celé měsíce. Malebný kostelík je plný přátel a příbuzných. Sluneční paprsky pronikají barevnými okny a zalévají prostor, kterým zaznívá jemná hudba smyčcového kvarteta. Anna kráčí uličkou vstříc Davidovi a její srdce přetéká radostí. To je chvíle, na kterou tak dlouho čekala! David ji vzal něžně za ruku a spolu se obrátili k oltáři.

Ale když kněz začal Anně a Davidovi předříkávat svatební slib, stalo se cosi neuvěřitelného. Uprostřed hostů se zvedla dívka, tiše došla k oltáři a chopila se Davidovy druhé ruky. Pak přišla další dívka, postavila se vedle té první a za ní následovala další. Nakonec vedle Davida ve chvíli, kdy sliboval Anně věrnost, stála řada šesti dívek.

Anna cítila, jak se jí chvějí rty a z očí jí vytryskly slzy. „Tohle je nějaký vtíp?“ zeptala se šeptem Davida.

„Promiň... promiň, Aničko,“ řekl se sklopenýma očima.

„Davide,“ vydechla „co je to za holky? Co to má znamenat?“

„To jsou moje dívky z minulosti,“ odpověděl smutně. „Aničko, teď už pro mě nic neznamenají..., ale každé jsem věnoval kousek srdce.“

„A já jsem si myslela, že tvoje srdce patří mně,“ řekla.

„Patří, opravdu,“ přesvědčoval ji naléhavě. „Všechno, co mi z něj zbylo, je jen tvoje.“

Anně sklouzla po tváři slza. A pak se probudila.

ZRADA

Anna mi o svém snu napsala: „Když jsem se probudila, cítila jsem se zrazená. A pak mě zasáhla myšlenka, ze které se mi udělalo špatně. Kolik mužů by při svatbě stálo vedle mne? Kolikrát jsem vložila své srdce do krátkodobého vztahu? Zbylo mi ještě vůbec něco pro manžela?“

Často si na její sen vzpomenu. Takhle příšerná představa mne pronásleduje. V mé minulosti jsou také dívky. Co kdyby mi přišly na svatbu? Co by mi asi řekly, až by mi blahopřály?

„Ahoj Joshuo. To byly pěkně vznešené sliby, které jsi dneska řekl u oltáře! Jen doufám, že ses naučil držet slovo líp než tehdy, když jsem tě znala.“

„Páni, ten smoking ti sekne. A jak krásnou máš nevěstu! Ví o mně? Říkáš jí všechna ta sladká slovíčka, která si šeptával *mně*?“

Jsou vztahy, na které se zpětně dívám s lítostí. Ze všech sil se snažím zapomenout. Se smíchem se je snažím smést ze stolu jako součást hry na lásku, kterou hrají všichni. Víím, že mi Bůh odpustil, protože jsem ho o to prosil.

Přesto mě bolí, že jsem své srdce v minulosti rozdával tolika děvčatům.

TAK TO ZKRÁTKA CHODÍ

Když jsem vyrůstal, díval jsem se na nezávazné chození jako na cosi, co nedílně patří k dospívání. Když jsem zrovna s nikým nechodil, honem jsem si musel někoho najít.

To začalo už na základce, když jsem já i všichni moji spolužáci začali chodit s holkama a považovali jsme to za zdroj zábavy, šanci hrát si na lásku a experimentovat se vztahy. Mít holku znamenalo prostě „jít na rande“. O nic nešlo. Já i moji přátelé jsme si s nějakou párkrát vyšli a pak se s ní zase úžasně brzy rozešli. Dělali jsme si jen jednu starost – nikdy jsi nechtěl *dostat* kopačky, vždycky jsi je chtěl *dát*. Znal jsem dívku, která kluky střídala skutečně ve velkém stylu. Když se chtěla rozejít, jen řekla: „Tak další sem, jsi s kola ven.“

Brzy ale už nestačilo jen s někým *chodit*. Začali jsme experimentovat s tělesnou stránkou vztahu. S někým *chodit* znamenalo, že se spolu líbáte. Vzpomínám si, jak jsem jednou stál vedle dívky, která se mi líbila, a která se právě po telefonu rozešla s klukem. Hned jak položila sluchátko, políbila mě. To znamenalo, že teď spolu „oficiálně“ chodíme. Když se na to dívám dnes, jenom krouším hlavou nad naší tehdejší nezralostí. Tělesná důvěrnost těch školních vztahů neměla nic společného s láskou a opravdovým citem. Jen jsme napodobovali to, co jsme viděli u starších spolužáků a ve filmech. Vypadalo to jako dospělé chování, ale ve skutečnosti to byl chtíč.

Jsem vděčný, že základka a prvák na střední škole netrvaly věčně. Později jsem začal brát vážně svůj vztah s Bohem a aktivně jsem se

v církvi zapojil do mládeže. Na Bibli jsem si nalepil samolepku „Stojím za trochu čekání“ a slíbil jsem, že zůstanu panic až do svatby. Naneštěstí se toho v mládeži nedělalo moc pro to, aby dozrávalo mé povědomí o vztazích. Dokonce i v církvi jsme hráli se zaujetím hru na lásku – s lítostí říkám, že s větším zaujetím, než s jakým jsme se věnovali chvalám a poslouchali kázání. Během nedělního dopoledního shromáždění jsme si posílali psaníčka o tom, kdo se komu líbí, kdo s kým chodí a kdo se s kým rozešel. Naše středeční schůzky mládeže nám sloužily jako „seznamka“. Byla to hra, která končila zlomenými srdci.

Když jsem postoupil na střední do dalšího ročníku, vzala moje hra na chození vážnější obrat. To léto jsem potkal Kelly. Byla to krásná blondýna o šest centimetrů vyšší než já. Nevadilo mi to. Byla oblíbená a líbila se všem klukům. Já jsem se jí líbil, protože jsem byl v naší skupině jediný, kdo se odvážil ji oslovit. Na mládežnickém lyžařském pobytu jsem se jí zeptal, jestli se mnou chce chodit.

Byla to moje první dívka, se kterou jsem to myslel vážně. Všichni ostatní v mládeži nás začali brát jako pár. Každý měsíc jsme oslavovali své „výročí“. Kelly mě znala lépe než kdokoli jiný. Když šli všichni ostatní doma spát, trávili jsme s Kelly hodiny telefonováním, často dlouho do noci, a povídali jsme si o všem a o ničem. Mysleli jsme si, že nás pro sebe Bůh stvořil. Mluvili jsme o tom, že se jednou vezmeme. Slíbil jsem jí, že ji budu věčně milovat.

Ale stejně jako mnoho středoškolských milostných vztahů, i ten náš byl nezralý – zašli jsme příliš brzy příliš daleko. Začali jsme bojovat s tělesnou stránkou vztahu. Věděli jsme, že si nesmíme být tělesně blízcí tak, jak blízcí jsme si byli citově. Výsledkem bylo trvalé napětí a to nás udolávalo. Nakonec celý vztah zhořknul.

Jednou večer po kině jsem jí řekl: „Musíme se rozejít.“ Oba jsme si uvědomovali, že to k tomu spěje.

Zeptala se: „Máme v budoucnu nějakou naději?“

„Ne,“ řekl jsem a snažil jsem se, aby můj hlas zněl rozhodně. „Je po všem.“

Dva roky po seznámení jsme se rozešli. Takže to nebylo tak „věčně“, jak jsem sliboval.

NĚCO LEPŠÍHO

Když náš vztah s Kelly skončil, bylo mi sedmnáct. Mé sny o lásce se rozplynuly v kompromisu, hořkosti a lítosti. Z toho všeho jsem odcházel

s otázkou: „Musí to takhle být?“ Byl jsem znechucený, zmatený a zoufale jsem hledal alternativu k tomu kolotoči krátkodobých vztahů, ve kterém jsem se octl. Volal jsem: „Bože, chci pro sebe to Tvoje nejlepší! Dej mi něco lepšího než tohle!“

Bůh tu prosbu vyslyšel, ale ne tak, jak jsem si představoval. Myslel jsem si, že mi přivede ideální dívku, nebo že mi ze srdce vezme touhu po lásce. Místo toho mi ve svém Slovu ukázal, co znamená podříditi svůj milostný život Jeho vůli – tedy cosi, co jsem ve skutečnosti ještě nikdy neudělal. Chtěl jsem to nejlepší, co pro mě Bůh má, ale nebyl jsem ochoten hrát podle Jeho pravidel.

Během posledních čtyř let jsem pochopil, že život pod Boží vládou neznamená jen nějak vyspravit svůj postoj k lásce – znamená naprosto ho proměnit. Bůh po mně nejen chce, abych jednal jinak, ale dokonce abych jinak i myslel – abych se díval na lásku, čistotu a svobodu z Jeho pohledu, abych si osvojil jiný životní styl i postoj.

Základ takového nového postoje je to, čemu říkám „moudrá láska“. Pavel ji popisuje v oddílu Filipským 1,9-10:

A za to se modlím, aby se vaše láska ještě víc a více rozhojňovala a s ní i poznání a hluboká vnímavost; abyste rozpoznali, na čem záleží, a byli ryzí a bezúhonní pro den Kristův.

Tato láska trvale roste a prohlubuje se v praktickém poznání a vnímavosti. Otvírá nám oči, takže vidíme to nejlepší, co pro náš život Bůh má, a umožňuje nám být v Jeho očích čistí a bez poskvrny.

SENTIMENTÁLNÍ BLÁBOL

Biblický překlad *The Message* parafrázuje Filipským 1,9-10 takto: „Naučte se milovat správně. K tomu musíte používat hlavu a zkoumat své city, aby vaše láska byla upřímná a inteligentní, ne sentimentální blábol.“

Už jste se někdy tímhle provinili? Tím, že jste dovolili, aby emoce určovaly směr vašeho vztahu? To dělá mnoho lidí. Místo aby jednali podle toho, o čem vědí, že je správné, nechají se vláčet svými city.

Já sám jsem se toho také dopustil. Ve vztazích jsem se mnohokrát rozhodl povrchně a na základě neznalosti. Jak snadno jsem dívce říkal „miluji tě“ a napodoboval tím nesobeckou oddanost, a přitom mne ve skutečnosti motivovalo sobectví a neupřímnost. Nejvíc mne zajímalo, co v tom vztahu získám – posílení vlastní prestiže nebo tělesné a

citové potěšení. Prožíval jsem „hloupou lásku“ a rozhodoval jsem se pro to, co bylo příjemné pro mne, místo pro to, co by bylo dobré pro druhé a co by dělalo radost Bohu.

K tomu, abychom někoho opravdu milovali moudrou láskou, je potřeba používat hlavu i srdce. Taková láska, podle Pavla, překypuje poznáním a hlubokou vnímavostí. Něco „poznat“ znamená rozumět tomu nebo to zřetelně a jistě chápat. „Vnímavost“ je základem porozumění skutečné podstatě věcí, schopnost rozpoznat motivaci za myšlenkami a činy.

Známe-li tuto definici lásky, chci ti teď položit několik otázek. Je láska skutečným motivem jednání kluka, který spí se svou dívkou a ví, že ji to citově zraní a poškodí to její vztah s Bohem? Motivuje snad upřímnost dívku, která nejdřív kluka svádí a pak se na něj vykašle, jakmile potká někoho lepšího? Ne! Oba jsou příkladem lidí, které motivuje sobectví. Je potřeba, aby zmoudřeli a uvědomili si, jak jejich jednání poznamenává druhé.

V posledních letech, kdy se pokouším nechat se vést upřímnou a inteligentní láskou, jsem si pro svůj život udělal několik dost důležitých závěrů. Uvědomil jsem si, že nemohu po dívce žádat srdce ani lásku, když jí nemohu nabídnout svůj celoživotní závazek. Dokud toho nebudu schopen, budu ji jen zneužívat k uspokojení *svých* krátkodobých potřeb, aniž bych usiloval o *její* trvalé dobro. Jestli bych chtěl mít právě teď dívku? No jasně! Ale s tím, co jsem se naučil při hledání Boží vůle pro svůj život, vím, že by to nebylo to nejlepší ani pro mne, ani pro ni. Do té doby, než mi Bůh řekne, že už jsem připraven na milostný vztah, mohu dívkám sloužit lépe jako přítel a zachovat si svobodu k soustředění na Pána.

VĚDĚT, CO JE NEJLEPŠÍ

Jedním příkladem moudré lásky v praxi je počkat, až budu připraven na milostný vztah. Když naše láska roste v poznání, jsme schopni lépe rozpoznat, co je pro náš život nejlepší. Copak všichni tohle rozpoznání zoufale nepotřebujeme?

Když nakonec vstoupíme do vztahu, musíme se vyrovnat s některými dost nejasnými záležitostmi. Pochopte mne dobře – věřím v jasné, absolutní hodnoty. Když ale s někým chodíme, nerozhodujeme se jen mezi tím, co je naprosto dobré a naprosto špatné. Musíme také zvažovat všechny aspekty vztahu, abychom nezašli příliš daleko a nenechali se vtáhnout do něčeho, čemu bychom se raději měli vyhnout.

Dáme si příklad: někdo ze školy tě pozve na rande. Podle čeho poznáš, s kým si můžeš vyjít? Když budeš hledat slovo „rande“ v biblické konkordanci, moc daleko se nedostaneš. Nebo sis možná s někým párkrát vyšel, a hned poprvé jste se políbili. Bylo to vzrušující. Máš pocit, že ses zamiloval. Ale je to správné?

Jak najdeme odpovědi na tyhle otázky? Tady přichází na řadu moudrá láska. Bůh chce, abychom Jeho vedení a pravdu hledali v Bibli, ne ve svých pocitech. Moudrá láska vidí dál za vlastní touhu a momentální uspokojení. Vidí celek – sloužit druhým a oslavovat Boha.

Možná se ptáš: „A co já? Co moje potřeby?“ Jenže to je ta skvělá věc: když se naší prioritou stane Boží sláva a potřeby druhých lidí, dostáváme se do pozice, ve které můžeme od Boha přijímat pro náš život to nejlepší. Hned to vysvětlím.

Dřív bylo základním bodem mých vztahů to, co jsem chtěl já, místo toho, co chce Bůh. Staral jsem se o svoje potřeby a to ostatní se do toho nějak pokoušel vtěsnat. Našel jsem naplnění? Ne, jenom kompromis a zármutek. Ublížoval jsem nejen druhým, ale i sobě, a co je nejzávažnější, hřešil jsem proti Bohu.

Když jsem ale svůj postoj přeměroval a ve vztazích dal do popředí dobro druhých a to, abych dělal radost Bohu, našel jsem opravdový pokoj a radost. Moudrá láska odemyká to nejlepší, co pro náš život Bůh má. Když jsem se na děvčata přestal dívat jako na potenciální „přítelkyně“ a začal s nimi jednat jako se sestrami v Kristu, objevil jsem bohatství skutečného přátelství. Když jsem se přestal trápit tím, koho si vezmu, a spolehl se na Boží načasování, odkryl jsem neuvěřitelné možnosti služby Bohu jako svobodný. A když jsem přestal flirtovat s pokušením při intimních schůzkách a začal usilovat o spravedlnost, objevil jsem pokoj a sílu, které vyvěrají z čistoty. Rozešel jsem se s chozením a zjistil jsem, že Bůh má pro mne něco lepšího!

ČISTÝ A BEZ VINY

Dalším přínosem hledání moudré lásky je čistota a bezúhonnost před Bohem. Tahle čistota přesahuje sexuální čistotu. Přestože tělesná čistota je nesmírně důležitá, Bůh chce, abychom dosáhli čistoty a bezúhonnosti v motivech, myšlenkách a emocích.

Znamená to, že nikdy nic nepokazíme? Určitě ne! Před Bohem smíme stát jen díky Jeho milosti a oběti jeho Syna, Ježíše. A přesto nás tato milost neopravňuje k tomu, abychom byli laxní v úsilí o spravedlnost.

Naopak, měla by v nás vzbudit ještě větší touhu po čistotě a bezúhonnosti.

Ben začal s Alyssou chodit v posledním ročníku vysoké školy. Zanedlouho začal plánovat svatbu – na léto, po promoci. Protože je to s Alyssou k sobě mocně přitahovalo, byl přesvědčený, že ona je „ta pravá.“

V dopise se mi svěřil, že měl na milostné vztahy vždycky vysoké nároky. Alyssa byla trochu jiný typ. Zatímco Ben se dostal maximálně k polibku, pro ni bylo líbání sport. Naneštěstí Alyssin postoj zvítězil. Ben mi napsal: „Když na mě upřela ty velké hnědé oči a podívala se, jako kdybych ji o něco okrádal, ustoupil jsem.“ Jejich vztah se brzy zredukoval jen na to tělesné. Sice si zachovali panictví a panenství, ale skutečně jen v technickém slova smyslu.

Několik měsíců na to začal Alyssu doučovat chemii jeden křesťan, kterého Ben neznal. „To byla chyba,“ psal našťavaně Ben. „Jo, studovali chemii – ale tělesnou chemii!“ Alyssa se s Benem rozešla a hned další den se vodila za ruku s novým přítelem.

„Byl jsem zničený,“ psal Ben. „Prohřešil jsem se proti vlastním zásadám, a co je horší, i proti Božím nárokům, a dopadlo to tak, že to nebyla žena, kterou jsem si měl vzít.“ Celou řadu měsíců se Ben potýkal s pocitem viny, ale nakonec ji složil u Kristova kříže a pokračoval dál, pevně rozhodnutý tuto chybu už nikdy neopakovat. Ale co Alyssa? Ano, Bůh jí také může odpustit. Kladu si však otázku, jestli si vůbec uvědomuje, že odpuštění potřebuje. Co jí asi táhne hlavou, když projde kolem Bena ve škole nebo když ho vidí v menze? Uvědomuje si, jakou roli sehrála ve zničení jeho čistoty? Cítí osten viny, že mu zlomila srdce? Záleží jí vůbec na tom?

Už jsem ti řekl, jak Bůh změnil můj pohled na chození. Popsal jsem tu, jak jsem se rozhodl žít a jak jsem se rozhodl jednat se ženami do doby, než mi Bůh ukáže, že už jsem na manželství připravený. Ale proč o svém postoji psát knížku? Proč bych si měl myslet, že to vůbec někoho bude zajímat? Protože si myslím, že Bůh k tomu volá i tebe.

Věřím, že pro nás křesťany, muže i ženy, přišel čas, abychom se zodpovědně postavili k té spoušti, kterou jsme za sebou nechali v sobecké honbě za krátkodobými vztahy. Třeba ti chození připadá jako nevinná hra, ale já vidím, že se tak provinujeme jeden proti druhému. Jak to Bohu vysvětlíme, až po nás bude chtít složit účty za jednání a postoje ve vztazích? Když Bůh vidí i každého vrahce spadlého na zem (Ma-

touš 10,29), myslíš si, že by mohl přehlédnout zlomená srdce a city, zraněné našimi sobeckými vztahy?

Možná všichni kolem nás hrají hru na chození. Na konci života se ale nebudeme zodpovídat těmhle všem. Budeme se zodpovídat Bohu. Nikdo z naší mládeže neměl tušení, jak jsem se ve svých vztazích kompromitoval. Byl jsem vedoucí a znali mě jako „hodnýho kluka“. Ale Kristus říká: „Není nic zahaleného, co nebude jednou odhaleno, a nic skrytého, co nebude poznáno.“ (Lukáš 12,2)

Boží pozornosti neunikne, jak ve svých vztazích jednáme. Mám pro tebe ale dobrou zprávu: Bůh, který vidí všechny naše hříchy, je také připraven nám je odpustit, když jich budeme skutečně litovat a odvrátíme se od nich. Volá nás k novému způsobu života. Víím, že mi Bůh odpustil hříchy, kterých jsem se dopustil proti Němu a proti dívkám, se kterými jsem chodil. A také víím, že chce, abych dále svůj život žil v duchu moudré lásky. Milost, kterou mi udělil, mne motivuje, aby mne cele zaujala čistota a bezúhonnost.

Rozhodl jsem se používat moudrou lásku v praxi a tebe k tomu zvut také. Postavme před naším vševídicím a vševědoucím Bohem na první místo čistotu a bezúhonnost.